

MÙA XUÂN HẸN ƯỚC

Tác giả : Ngô Minh Hằng

Gửi Quê Hương và đồng bào Việt Nam thân mến.

*Xuân lại đến, Mẹ ơi, xuân bát ngát...
Xuân xír người, xuân muôn sắc muôn hương
Nhưng riêng con, xuân vẫn cứ đau buồn
Khi ba cõi núi sông còn thống khổ*

*Khi dân tộc vẫn chìm trong bão tố
Khi trẻ thơ bãi rác vẫn là cơm
Khi những mẹ già tóc nhuộm hoàng hôn
Vẫn vất vả, đời via hè lay lắt...*

*Khi thiếu nữ nụ hồng đang ươm mật
Bổng một hôm thành những món hàng người
Rao bán phương xa mong cuộc đời đời
Nhưng nhục tủi làm rung lòng nhân loại!*

*Khi xã hội vẫn trùng trùng băng hoại
Khi Nam Quan, Bản Giốc cắt dăng Tàu
Thì Mẹ ơi, xuân đến, chỉ lòng đau
Dân nước thế, con làm sao vui được!*

*Con vẫn đợi một MÙA XUÂN HẸN ƯỚC
Một mùa xuân cánh én viếng muôn nhà
Có ngọn đuốc thần lửa rực ngàn hoa
Có tiếng trống muôn dân mừng quang phục*

*Triệu cánh tay giơ, triệu lòng nao nức
Triệu bàn chân chung nhịp bước, chung lòng
Dựng Lá Cờ Vàng trên phố, trên sông
Trên biển cả, trên núi rừng hùng vĩ!*

*Xuân như thế, nước mình vui, Mẹ nhỉ
Vì nước vui, con sẽ hết đau buồn
Sẽ dệt thơ vàng rải khắp quê hương
Cho tổ quốc thêm ngọc ngà, hoa gấm*

*Xuân Hẹn Ước, Mẹ ơi, đang gần lắm
Chờ chúng con, Mẹ nhé, phút huy hoàng
Ôi, một xuân hồng lịch sử sang trang!*

Ngô Minh Hằng

Ngày đăng: 2023-01-22